

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

25 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2017, declarat de avocatul Boris Druță, în numele inculpatului

*Șcegoli Vladimir Xxxxx, născut la
xx xxxxxxxx xxxx, originar și locuitor al mun. Xxxxxxxx,
str. Xxxxx Xxxxxxxx x, ap. xxx, cetățean al R. Moldova,
fără antecedente penale.*

*Termenul de examinare,
instanța de fond: 29.06.2017 – 21.07.2017,
instanța de apel: 22.08.2017 – 26.10.2017,
instanța de recurs: 28.06.2018 – 25.07.2018.*

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău din 21 iulie 2017, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Șcegoli V. a fost condamnat în baza art. 208¹ la 1 an și 5 luni închisoare.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate i-a fost suspendată condiționat, pe un termen de probațiune de 2 ani.

La fel, instanța a dispus că:

corpurile delictive - suportul optic CD-R de model "Verbatim" cu capacitatea de 700 MB, în care au fost stocate informații din fișierele grafice și video depistate pe sistemele informatice ridicate în cadrul percheziției de la domiciliul inculpatului, care

fac parte din categoria pornografiei infantile, în baza art.162 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, să fie păstrate la materialele cauzei penale;

un bloc de comandă de culoare neagră cu inscripția „Asus” pe partea din față cu două dispozitive de stocare a informației – HDD de model „SAMSUNG HD322HJ”, cu capacitatea de 320.0 GB, cu nr. de serie xxxxxxxxxxxxxxxx, în care au fost depistate 242 fișiere foto și 82 fișiere video din categoria pornografiei infantile, precum și HDD de model ”WDC WD10EALX-009BA0” cu capacitatea de 1.0 MB cu nr. de serie xx-xxxxxxxxxxxxx, în care au fost depistate 2835 fișiere foto și 1416 fișiere video din categoria pornografiei infantile, în baza art.162 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală, să fie trecute în venitul statului;

laptopul de marcă „Asus” de culoare neagră cu nr. AR5B255, cu dispozitiv de stocare a informației, HDD de model „ST1000LM024 HN-M101MBB”, cu nr. de serie xxxxxxxxxxxxxxxx și capacitatea de 1.0 TB, în care au fost depistate 188 fișiere foto din categoria pornografiei infantile, în baza art. 162 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală, să fie trecute în venitul statului.

2. Instanța a constatat că în perioada 25 mai 2011 – 18 aprilie 2016, inculpatul Șcegoli Vladimir, aflându-se la domiciliul său din mun. Xxxxxx, str. Xxxxxx Xxxxxxxx x ap. xxx, utilizând sisteme informatice cu adresa IP: xxx.xxx.xxx.xx, distribuită de furnizorul rețelelor și serviciilor de comunicații electronice SC „Star Net Soluții” SRL, intenționat a deținut, folosit și distribuit prin metoda partajării de fișiere în spațiu Internet, 856 fișiere în formă electronică, care sunt înregistrate în baza de date internațională GRIDCOP ca fiind material din categoria pornografiei infantile, ce conțin imagini și reprezentări video ale copiilor implicați în activități sexuale explicite, reale sau simulate, ale organelor sexuale ale unui copil, reprezentate în manevră lascivă sau obscenă, folosind în acest scop programe specializate pentru copierea și distribuirea fișierelor în Internet pe baza principiului de schimb al fișierelor „de la egal la egal”, precum și utilizând drept server calculatorul persoanei ce deține astfel de fișiere și soft.

Totodată, în sistemele informatice care îi aparțin inculpatului, au fost depistate 3.265 fișiere foto și 1.498 fișiere video, care există și sunt înregistrate în baza de date internațională privind exploatarea sexuală a copiilor, administrată de OIPC Interpol, cu denumirea „ICSE”, precum și în baza de date internațională GRIDCOP, ca fiind material din categoria pornografiei infantile, constituind imagini și reprezentări video în formă electronică ale copiilor implicați în activități sexuale, reale sau simulate, ale organelor sexuale ale unui copil, reprezentate în manevră lascivă sau obscenă.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut în totalitate vina și faptele indicate în rechizitoriu, solicitând examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Deoarece aceste probe i-au confirmat integral vinovăția, instanța a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 208¹ Cod penal, ca distribuirea, folosirea și deținerea de imagini sau alte reprezentări ale unui sau mai mulți copii implicați în activități sexuale explicite, reale sau simulate, imagini sau alte reprezentări ale organelor sexuale ale unui copil, reprezentate de manieră lascivă sau obscenă, în formă electronică.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 16, 75-78 Cod penal, 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, că inculpatul a comis o infracțiune mai puțin gravă, care se pedepsește cu închisoare de la 1 la 3 ani, acesta beneficiând de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege, că prin comiterea infracțiunii au fost afectate relațiile cu privire la dezvoltarea socială, spirituală și morală a minorilor, care sunt protejate de pornografia infantilă, iar afectarea relațiilor cu privire la conviețuire socială în cadrul familiei, dezvoltării fizice, psihice și sociale, dezvoltării normale a minorilor, necesită o protejare stabilă de acțiuni criminale îndreptate asupra lor, că inculpatul nu are antecedente penale, este încadrat în câmpul muncii la SRL „Shopping Consulting” în funcția de dezvoltator de web, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, că circumstanțe agravante nu au fost stabilite, cea atenuantă fiind săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave, circumstanțe excepționale lipsind.

Cu referire la solicitarea apărării privind aplicarea prevederilor art. 55 Cod penal, instanța a reținut că liberarea de răspundere penală, cu tragerea la răspundere contravențională, poate avea loc în privința persoanei care și-a recunoscut vina, a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune și s-a constatat că corectarea ei este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale.

În cazul infracțiunii incriminate inculpatului, acesta nu a reparat prejudiciul, deoarece în cazul comiterii infracțiunii prevăzute de art. 208¹ Cod penal, au fost cauzate daune nemateriale, fiind afectate relațiile sociale cu privire la dezvoltarea socială, spirituală și morală a minorilor, care sunt protejați de pornografia infantilă. Or, sintagma „a reparat prejudiciul cauzat” presupune repararea anume a prejudiciilor materiale, însă, la caz daunele cauzate sunt nemateriale, care indiferent dacă persoana a fost condamnată nu pot fi considerate ca total reparate.

Mai mult, se constată afectarea prin infracțiunea comisă a relațiilor sociale spirituale și morale a minorilor, care sunt protejate de pornografia infantilă. Obligația statului este să protejeze nu doar un copil sau un grup restrâns de copii, dar a tuturor minorilor, precum și să creeze un mediu pentru copii caracterizat prin siguranța dezvoltării libertății fundamentale, cum ar fi libertatea de exprimare, dreptul la informație și la ocrotirea sferei intime, în paralel cu protejarea eficientă a copiilor în fața conținuturilor ilegale și dăunătoare.

Lipsa pretențiilor materiale din partea anumitor persoane sau parte vătămată nu poate fi considerată ca lipsă de prejudicii cauzate prin infracțiune. Sintagma legislativă „a reparat prejudiciul cauzat” presupune repararea integrală a acestuia, inclusiv repararea daunelor nemateriale cauzate prin infracțiune, în cazul dat a prejudiciilor aduse relațiilor cu privire la dezvoltarea fizică, psihică, socială, spirituală, morală și sferei intime protejate de pornografia infantilă. Deci, în situația vizată, prejudiciile cauzate sunt ireparabile, iar prevederile art. 55 din Codul penal, nu sunt aplicabile.

Dispozițiile art. 55 din Codul penal, prevăd că răspunderea penală pentru infracțiunea săvârșită poate fi înlocuită cu o altă formă de răspundere, extrapenală, care atrage încetarea procesului penal cu aplicarea unei sancțiuni cu caracter contravențional.

Or, inculpatul nu va putea fi reeducat și corectat doar prin aplicarea unei pedepse contravenționale, liberându-l de pedeapsa penală, deoarece acțiunile lui sunt dăunătoare pentru un cerc mai larg de persoane, astfel inculpatul fără a fi pedepsit penal nu va putea înțelege inadmisibilitatea comportării sale în societate, iar aplicarea pedepsei penale va duce la reeducarea și corectarea inculpatului, va stimula pozitiv obligativitatea reeducării inculpatului menținând autoritatea legii.

Pericolul infracțiunii în rezultatul acestor circumstanțe este sporit și e rațional ca inculpatul să poarte răspundere penală. El va putea fi corectat, reeducat și scopul preventiv al pedepsei va fi atins doar prin intermediul unei pedepse penale, dar fără izolare de societate, fiind suspendată executarea acesteia, conform art. 90 Cod penal, dacă în perioada de probațiune stabilită el nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Or, anume stabilirea pedepsei sub formă de închisoare, dar cu stabilirea termenului perioadei de probațiune pentru comiterea infracțiunii săvârșite în circumstanțele descrise se va conforma principiului echității și inevitabil va contribui la atingerea scopului pedepsei penale prevăzute de art. 61 Cod penal.

Totodată, instanța a conchis, că corpurile delictive, inclusiv laptopul de marcă „Asus” de culoare neagră, cu nr. AR5B255, cu dispozitiv de stocare a informației, HDD de model „ST1000LM024 HN-M101MBB”, cu nr. de serie xxxxxxxxxxxxxx și capacitatea de 1.0 TB, în baza art. 162 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală urmează a fi trecute în venitul statului.

3. Procurorul în Procuratura pentru combaterea criminalității organizate și cauze, Elena Ceruța, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 208¹ Cod penal la 1 an închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Apelantul a invocat, că inculpatul a săvârșit infracțiunea de pornografie infantilă, prin care se aduc atingeri relațiilor cu privire la dezvoltarea socială, spirituală și morală a minorului, apărute împotriva pornografiei infantile, și întru asigurarea interesului suprem al copilului în societate, pentru a fi protejați, pedeapsa aplicată în speță poate fi doar cu închisoarea.

În cazul acestor infracțiuni, victimă este minorul care este implicat în activități sexuale explicite, reale sau simulate, fie că îi sunt reprezentate de o manieră lascivă sau obscenă organele sexuale.

Inculpatul a distribuit prin metoda partajării de fișiere în spațiul Internet, 856 fișiere în formă electronică cu pornografie infantilă, a salvat și păstrat pe sistemele informatice 3265 fișiere foto și 1498 fișiere video, iar la întrebarea acuzatorului de stat pentru ce le păstra, inculpatul a zâmbit ironic, răspunzând că este calculatorul său și ce dorește aceea păstrează.

Astfel, instanța neîntemeiat nu a reținut argumentele expuse supra și greșit a concluzionat că în privința inculpatului este aplicabil art. 90 Cod penal, or, în argumentarea acestei soluții, instanța a reținut o singură circumstanță și anume faptul că inculpatul anterior nu a fost condamnat.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile

legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Potrivit art. 2 alin. (2) Cod penal, legea penală are drept scop prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, în speță alt tip de infracțiuni cu caracter sexual în privința minorilor (atât timp cât el este pasionat de 3265 fișiere foto și 1498 fișiere video cu pornografie infantilă). Or, inculpatul, prin comportamentul său în cadrul cercetării judecătorești - zâmbind ironic și motivând păstrarea fișierelor foto și video prin faptul că este calculatorul său personal, a dat dovadă că nu a perceput gravitatea faptelor sale, prin care se atentează asupra securității fizice și psihice a copilului.

Astfel, la stabilirea pedepsei penale instanța nu a ținut cont, în deplină măsură, de prevederile art. 61 și 75 Cod penal, nici nu s-a conformat condițiilor stabilite expres de legiuitor, astfel dispunând aplicarea incorectă a dispozițiilor art. 90 Cod penal.

3.1. A declarat apel și avocatul Boris Druță, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă contravențională sub formă de amendă, în baza art. 55 Cod penal, cu restituirea corpurilor delictelor laptopul de marcă „Asus” de culoare neagră, cu nr. AR5B255, cu dispozitiv de stocare a informației, HDD de model „ST1000LM024 HN-M101MBB”, cu nr. de serie xxxxxxxxxxxxxx și capacitatea de 1.0 TB, ca bunuri proprietate privată.

Apelantul a invocat, că la faza de urmărire penală și a examinării cauzei inculpatul a recunoscut vina, a pledat pentru o pedeapsă sub formă de amendă, deoarece este angajat în câmpul muncii, or, infracțiunea incriminată inculpatului face parte din categoria celor mai puțin grave și există tot temeiul juridic de a aplica față de acesta o pedeapsă contravențională, în temeiul art. 55 Cod penal, însă instanța i-a fixat o pedeapsă prea aspră.

Totodată, termenul de probațiune stabilit inculpatului, de 2 ani, între termenul pedepsei principale de 1 an și 5 luni.

La materialele cauzei lipsesc dovezi că ar exista vreo parte vătămată, iar inculpatul nu a avut vreo intenție rea când a privit aceste imagini din internet, pe care nu le-a răspândit. Funcția de răspândire aparține mijloacelor exclusive tehnice ale internetului.

Obiectele ce-i aparțin lui Șcegoli V. ca bunuri în proprietate privată, incorect au fost trecute în contul statului.

Or, laptopul de marcă „Asus” de culoare neagră, cu nr. AR5B255, cu dispozitiv de stocare a informației HDD de model „ST1000LM024 HN-M101MBB”, cu nr. de serie xxxxxxxxxxxxxx și capacitatea de 1.0 TB, era oportun să rămână în posesia inculpatului.

Instanța a încălcat dreptul inculpatului la un proces echitabil în fața unei instanțe judecătorești, prevăzut la art. 6 par.1 CEDO.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2017, apelul avocatului a fost respins, ca nefondat, iar apelul procurorului a fost admis, casată sentința în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre.

Lui Șcegoli Vladimir, recunoscut vinovat în baza art. 208¹ Cod penal, i-a fost aplicată pedeapsa de 1 an închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, de la reținere.

În rest, sentința a fost menținută fără modificări.

Instanța de apel a reținut că, la numirea tipului și măsurii de pedeapsă inculpatului, ține cont de prevederile art. 6, 7, 61, 75 – 78 Cod penal, că inculpatul a comis o infracțiune mai puțin gravă care se pedepsește cu închisoare de la 1 la 3 ani, însă beneficiază, conform art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege, astfel pedeapsa maximă a închisorii constituind 2 ani, iar cea minimă 8 luni, că inculpatul nu are antecedente penale, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, a recunoscut vina, că circumstanțe agravante nu au fost stabilite, concluzionând că îndreptarea și reeducarea lui este posibilă doar cu izolare de libertate.

Astfel, potrivit art. 61 și 75 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Or, inculpatul a săvârșit infracțiunea de pornografie infantilă, infracțiune prin care se aduc atingeri relațiilor cu privire la dezvoltarea socială, spirituală și morală a minorului, apărute împotriva pornografiei infantile, și întru asigurarea interesului suprem al copiilor în societate, pentru a fi ei protejați, pedeapsa aplicată în speță poate fi doar cu închisoarea, iar aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal nu este posibilă, or, pedeapsa trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Nu pot fi reținute argumentele apelantului, privind aplicarea prevederilor art. 55 Cod penal, deoarece liberarea de răspundere penală, cu tragerea la răspundere contravențională, poate avea loc doar în privința persoanei care a recunoscut vina și a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune, dacă s-a constatat că corectarea ei este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale.

La caz, nu este reparat prejudiciul, deoarece au fost cauzate daune nemateriale fiind afectate relațiile sociale cu privire la dezvoltarea socială, spirituală și morală a minorilor, care sunt protejați de pornografia infantilă.

Mai mult, sintagma ”a reparat prejudiciul cauzat” presupune repararea și a daunelor nemateriale, care indiferent că persoana vinovată a fost condamnată nu pot fi considerate ca total reparate.

Or, prin infracțiunea comisă de către inculpat, s-a atentat la relațiile sociale, spirituale și morale ale minorilor, care sunt protejate de pornografia infantilă.

Obligația statului este să protejeze interesele nu doar a unui copil sau unui grup restrâns de copii, dar a tuturor minorilor, precum și să creeze un mediu pentru copii, caracterizat prin siguranța dezvoltării libertății fundamentale, cum ar fi libertatea de exprimare, dreptul la informație și la ocrotirea sferei intime, în paralel cu protejarea eficientă a copiilor în fața conținuturilor ilegale și dăunătoare.

Lipsa pretențiilor materiale din partea anumitor persoane nu poate fi considerată ca lipsă de prejudiciu cauzat prin infracțiune, astfel în situația vizată, prejudiciile cauzate sunt ireparabile, iar prevederile art. 55 Cod penal nu sunt aplicabile.

Totodată, aplicarea pedepsei penale va stimula pozitiv obligativitatea reeducării inculpatului menținând autoritatea legii.

Instanța de fond, a pronunțat o soluție corectă referitor la soarta corpurilor delict, or, potrivit art. 162 Cod de procedură penală, în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delict.

Astfel, uneltele care au servit la săvârșirea infracțiunii vor fi confiscate și predate instituțiilor respective.

Prin urmare, instanța de fond, just a stabilit prin sentință, soarta corpurilor delict.

5. Avocatul Boris Druță a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea parțială a hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă cu aplicarea prevederilor art. 55 Cod penal, fiindu-i restituit corpul delict laptopul de marcă „Asus”, de culoare neagră, cu nr. AR5B255, cu dispozitiv de stocare a informației HDD de model „ST1000LM024 HN-M101MBB”, cu nr. de serie xxxxxxxxxxxx și capacitatea de 1.0 TB, ca bun al proprietății private.

Recurentul a invocat, că la faza de urmărire penală și a examinării cauzei, inculpatul a recunoscut vina și a pledat pentru o pedeapsă sub formă de amendă, deoarece este angajat în câmpul muncii, or, infracțiunea incriminată inculpatului face parte din categoria celor mai puțin grave și există temeiul de a aplica față de acesta o pedeapsă contravențională, în temeiul art. 55 Cod penal. Însă, instanțele i-au aplicat inculpatului o pedeapsă prea aspră, care nu este justificată prin nicio probă.

Inculpatul anterior nu a fost condamnat, la materialele dosarului lipsesc dovezi că faptele lui ar fi adus prejudiciu moral sau material vreunei părți vătămate. Instanțele au examinat cauza fără a lua în considerație că inculpatul se caracterizează pozitiv, nu a fost depistată vreo faptă compromițătoare și cele săvârșite au fost din imprudență, fără scopul de a cauza careva prejudiciu.

Termenul de probă stabilit inculpatului pentru o perioadă de 2 ani, între termenul pedepsei principale de 1 an și 5 luni. La materialele cauzei penale lipsesc dovezi că ar exista vreo parte vătămată, iar inculpatul nu a avut nici o intenție rea

când a privit aceste imagini din internet pe care nu le-a răspândit. Funcția de răspândire aparține mijloacelor exclusive tehnice ale internetului.

Obiectele ce-i aparțin lui Șcegoli V. ca bunuri în proprietate privată, incorect au fost trecute în contul statului, or, laptopul de marcă „Asus”, de culoare neagră, cu nr. AR5B255, cu dispozitiv de stocare a informației HDD de model „ST1000LM024 HN-M101MBB”, cu nr. de serie xxxxxxxxxx și capacitatea de 1.0 TB, era oportun să rămână în posesia posesorului.

În drept, recursul este fondat pe art. 427 pct. 2), 6) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Potrivit art. 6 pct. 11¹⁾ Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

Sub acest aspect se reține că recursul ordinar este fondat pe art. 427 pct. 2), 6) Cod de procedură penală (pct. 5. din decizie), avându-se probabil în vedere prevederile art. 427 alin. (1) pct. 2) și 6) Cod de procedură penală, care prevăd mai multe temeiuri, cum ar fi că, instanța nu a fost compusă conform legii, au fost încălcate prevederile art. 30, 31 și 33 Cod penal, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Însă, în recursul respectiv, în pofida normelor de drept enunțate, nu este specificat, în raport cu relevanțele conținute în partea descriptivă a deciziei contestate, care ar fi erorile de drept și esența circumstanțelor că instanța nu ar fi fost compusă conform legii, că ar fi fost încălcate prevederile art. 30, 31 și 33 Cod penal, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, și care sunt aceste motive, că decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, că acesta este expus neclar, că instanța ar fi admis o eroare gravă de fapt, dar raportată la exigențele art. 6 pct. 11¹⁾ Cod de procedură penală, care i-ar fi afectat soluția, fiind omisă în totalitate argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens (pct. 5. din decizie).

Rezultă, că recursul menționat nu îndeplinește cerințele legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al

avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica, și să se expună, apoi, asupra unor temeuri neargumentate legal de recurent.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de apel, legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în partea aplicării confiscării speciale a laptopului de marcă „Asus”, cu dispozitiv de stocare a informației, HDD de model „ST1000LM024 HN-M101MBB”, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, corect ținând cont de prescripțiile art. 98 alin.(1), (2) lit. d), 106 alin. (2) lit. a), 106¹ alin. (1) Cod penal, 162 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, conform căror măsurile de siguranță au drept scop înlăturarea unui pericol și preîntâmpinarea săvârșirii faptelor prevăzute de legea penală. Măsură de siguranță este și confiscarea specială. Sunt supuse confiscării speciale bunurile utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni. În cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictive. În acest caz uneltele care au servit la săvârșirea infracțiunii vor fi confiscate și predate instituțiilor respective sau nimicite, instanța de apel pronunțându-se în mod detaliat și argumentat asupra tuturor motivelor invocate de apărare în apelul declarat.

Astfel, argumentul recurentului că „*incorect obiectele ce-i aparțin lui Șcegoli V. ca bunuri în proprietate privată au fost trecute în contul statului, or, laptopul de marcă „Asus” de culoare neagră cu nr. AR5B255, cu dispozitiv de stocare a informației, HDD de model „ST1000LM024 HN-M101MBB” cu nr. de serie xxxxxxxxxxxxxx și capacitatea de 1.0 TB, era oportun să rămână în posesia posesorului*”, este absolut nefondat, or acestea au fost folosite la comiterea infracțiunii ca mijloc indispensabil de realizare a actului de conduită incriminat, reprezentând o componentă a modului de concepere a activității infracționale.

În cazul unei confiscări de proprietăți echilibrul just dintre scop și drepturi depinde de mulți factori, inclusiv de scopul urmărit și de comportamentul proprietarului. În cazul de față, reieșind din gradul de implicare a proprietarului în acțiunile comise prin modul în care a fost concepută activitatea infracțională cu folosirea laptopului destinat să servească la realizarea laturii obiective a pornografiei

infantile se deduce că laptopul a servit în mod indispensabil la săvârșirea faptei în întregul ei, în sensul că fără utilizarea acestuia nu s-ar fi putut realiza apropierea efectivă a obiectului material al infracțiunii.

Pe lângă aceasta, instanța de apel, legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, înăsprind-o la apelul procurorului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just luând în considerare personalitatea inculpatului, consecințele faptei comise de el și gradul de pericol social al infracțiunilor săvârșite, ținând corect cont de prevederile art. 61, 75, Cod penal, art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

În consecutivitatea enunțată, instanța de apel just a concluzionat că în condițiile în care inculpatul, a distribuit prin metoda partajării de fișiere în spațiul Internet, 856 fișiere în formă electronică cu pornografie infantilă, a salvat și păstrat pe sistemele informatice 3265 fișiere foto și 1498 fișiere video, chiar și în prezența circumstanțelor invocate de recurent (*pct. 5. din decizie*), aplicarea pedepsei contravenționale sub formă de amendă inculpatului, în baza art. 55 Cod penal, ar reprezenta o soluție de pedeapsă penală prea blândă, inequitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării inculpatului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

Deci, pedepsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale (*pct. 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat probele și circumstanțele cauzei în latura pedepsei penale cât și în partea ce ține de aplicarea confiscării speciale .

Însă, pornind de la relevanțele art. 6 pct. 11¹), 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi

prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale și în partea ce ține de aplicarea confiscării speciale, în alt sens decât cel pe care îl propune apărătorul este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recurs au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 4. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că instanța de apel a aplicat inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul menționat este vădit neîntemeiat, acesta urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Boris Druță, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2017, în privința inculpatului Șcegoli Vladimir Xxxxxx, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 22 august 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco